

Til medlemmerne af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og Kulturudvalget.

”Ka’ du se det for dig hvis musikken en dag stopper”?

Danmarks Radio kører i øjeblikket en licenskampagne der med konklusionen ”Ka’ du se det for dig hvis musikken en dag stopper” temmelig præcist rammer plet i forhold til perspektiverne for det kunstneriske arbejdsmarked med regeringens aktuelle lovforslag om begrænsning af retten til nedsatte dagpenge, som er en del af aftalen om en jobplan mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Ny Alliance.

Det politiske ønske bag forslaget har - når man ser på aftaleparternes begrundelser for forslaget - bl.a. været, at forhindre arbejdsgivernes, navnlig kommunernes udnyttelse af dagpengereglerne, gennem anvendelse af deltidsbeskæftigede med supplerende dagpenge og frigørelsesattest. Men med ændringsforslagene til lov om ændring af Arbejdsløshedsforsikring § 60, stk. 1, hvorved også A-kasse medlemmer uden et opsigelsesvarsel bliver omfattet af bestemmelsen, samt forslaget om en begrænsning af perioden til nedsatte dagpenge fra sammenlagt 52 uger inden for 70 uger til sammenlagt 30 uger inden for de sidste 104 uger, smider man så at sige kunstnerne ud med badevandet i ivrighed efter at komme udnyttelsen af deltidsstillinger til livs og demonstrerer herved beklageligvis en manglende indsigt i forhold til kunstneres arbejdsmarked.

For at få klaring på præcis hvor regeringen og aftaleparterne måske uden at være sig det bevidst, eller have det som mål, kommer til at ramme hårdt, vil jeg i det følgende beskrive hvordan ansættelsesforholdene for medlemmerne af det fagforbund jeg er formand for, Dansk Artist Forbund, typisk er sammensat og hvordan vores medlemmer bruger A-kassen.

Medlemmerne er ikke deltidsansatte men fuldtidskunstnere, der stykker deres arbejdsliv sammen af til tider en masse enkeltdagsjob, længerevarende engagementer og i perioder jobs der er beslægtede med deres udøver virksomhed, som undervisere eller inspiratorer i erhvervslivet. Med lovforslaget overser man fuldstændig denne type ansættelsesforhold hvor der typisk ikke *findes* faste fuldtidsjob.

Konsekvensen af forslaget for f.eks. de af medlemmerne af Artisternes A-kasse der er ældre og på et kunstnerisk meget højt niveau, de yngre kunstnere der udgør det man kunne kalde ”det kunstneriske vækstlag” og dem, der både er udøvende kunstnere og samtidig supplerer op med undervisning at de, når retten til supplerende dagpenge efter 30 uger hører op, bliver nødt til at sige nej til et job hvor der kan tjenes f.eks. 2000 kr., fordi de ikke har mulighed for at supplere op til de 37 timer om ugen mere. De er jo voksne mennesker og forsørgere og kan jo ikke leve af 2000 kr. om ugen, så derfor vil de i stedet blive nødt til at melde sig fuldtidsarbejdsløse på fuldtidsdagpenge og senere måske blive nødt til at omskole sig helt væk fra deres kunstneriske fagområde som de har uddannet sig til i en årrække f.eks. på musikkonservatorierne.

Konsekvensen heraf for det kunstneriske arbejdsmarked og underholdningsområdet bliver, at man kommer til at mangle kunstnere og artister og musikskolerne og konservatorierne vil komme til at mangle kvalificerede undervisere og censorer.

Summa summarum: – Det er virkelig ragnarok der bliver åbnet op for. Kan det virkelig være rigtigt at man hvis forslaget vedtages for fremtiden vil kunne få mulighed for dagpenge i op til fire år – men kun for 30 uger hvis man arbejder?

Som et nødvendigt sikkerhedsnet benytter nogle medlemmerne af Artisternes A-kasse sig af dagpenge imellem engagementer. Men kravene til modtagere af dagpenge er allerede med de nugældende regler så skræppe, at ingen ønsker at benytte systemet med mindre det er pine død nødvendigt. Talentfulde kunstnere vippes simpelthen af pinden af stive regler og fuldtids ”tvangsarbejde” der umuliggør, at de kan stå til rådighed for deres egentlige fag som kunstnere.

I Danmark har vi et fleksibelt arbejdsmarked hvor arbejdsgiverne forholdsvis let kan op- og nedjustere arbejdsstyrken og hvor lønmodtagerne til gengæld har en vis tryghed i form af dagpengesystemet. Det er kernen i den berømte danske Flexicurity-model som også regeringen har været så stolt af og reklameret så flittigt for i udlandet, men som man som jeg ser det nu, er i fuld gang med at afmontere med fatale følger for det kunstneriske arbejdsmarked.

Hvis vi ønsker at bevare mangfoldighed, talent og vækstlag, det, som reelt er meningen med at understøtte kunsten i vores kulturstøttesystem, så er bevarelsen af kunstnernes *faglighed* det vigtigste at få på den arbejdsmarkedspolitiske dagsorden. I ivrighed efter at få aktiveret alle danske hænder, ender regeringen og aftalepartierne med at stoppe udviklingen i dansk kultur, bortset fra den allermest kommercielle del, eller den vi er enige om er nationalklenodier.

Dansk Artist Forbund vil derfor på det kraftigste anbefale at regeringen og aftaleparterne ændrer forslaget og indtænker det kunstneriske arbejdsmarkeds overlevelse i lovgivningen.

Med venlig hilsen

Lena Brostrøm Dideriksen
Formand for Dansk Artist Forbund